

זהו ליקוי ראייה בו האותות המתקבלים בעין אחת נדחים על ידי המוח על מנת לאפשר פיענוח חד של התמונה המתקבלת. הראייה הדו עינית מתפתחת בגיל הינקות (עד גיל 6 חודשים) על מנת לאפשר ראייה תלת ממדית. העיניים מעבירות למוח שתי תמונות דו ממדיות חדות של המציאות עם מידת חפיפה מסוימת ביניהן. המוח מתרגם את התמונות הללו לתמונה תלת ממדית ברורה. כאשר התמונות המתקבלות אינן מתאימות זו לזו מתקבלת תמונה מטושטשת. התופעה מתפתחת כאשר יש אי התאמה קבועה של התמונות המגיעות למוח בשלבי התפתחות הראייה. היות שתמונה דו ממדית חדה מאפשרת תפקוד יעיל יותר מאשר תמונה מטושטשת המוח מוותר על אחת התמונות בתהליך התרגום באופן קבוע. דבר זה מוביל להתנוונות האזור במוח שאחראי על הראייה באותה עין. אם תהליך זה נמשך מספיק זמן הוא יוצר עיוורון מעשי - העין מתפקדת אך המוח "לא רואה" איתה.